

Bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, forhandlingerne sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A, sp. 7297; tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 435 af 5. september 1983.

Lovforslaget er et led i bestræbelserne for at forbedre børnefamiliernes – herunder især småbørnsfamiliernes – vilkår. Samtidig indebærer lovforslaget en forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden.

Lovforslaget og det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om barselorlov m.v. indebærer en forlængelse af barsel- og adoptionsorloven fra 14 til 26 uger. Endvidere indebærer lovforslagene en forlængelse af dagpengeperioden ved barsel og adoption fra 14 til 26 uger. Samtidig indebærer lovforslagene, at barnets fader får ret til fravær i de sidste 12 uger af barselorloven, ligesom faderen får ret til dagpenge i denne periode under fravær fra arbejdet. Forlængelsen af barselorloven på 12 uger kan således fordeles mellem forældrene.

Med lovforslagene forbedres småbørnsfamiliernes muligheder for at være sammen med det nyfødte barn i det første halve år, hvor barnet har behov for tryk og opvæksten. Samtidig åbnes der mulighed for, at faderen kan udnytte hele eller dele af forlængelsen på 12 uger, således at også barnets fader har mulighed for at være i tæt kontakt med det nyfødte barn i den periode, hvor barnet knytter de første bånd til forældrene.

Endelig indeholder lovforslaget en forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden til 1,95 pct. Hermed sikres dækning for merudgifterne ved forlængelse af dagpengeperioden, samtidig med at der opnås budgetforbedringer.

Økonomiske konsekvenser

Forlængelse af dagpengeperioden

Nedenstående beregninger er behæftet med en meget betydelig usikkerhed, der dels kan tilskrives det manglende kendskab til en del af de faktorer,

der direkte indgår i beregningerne, dels kan tilskrives, at beregningsresultatet er stærkt afhængigt af den faktiske udnyttelse af den forbedrede barselorlov.

a. Bruttoudgifter

Under forudsætning af en udnyttelsesgrad som i dag på 90 pct. efter forlængelse af barselorloven til 26 uger anslås bruttoudgifterne at udgøre 838 mill. kr.

Da det gennemsnitlige dagpengebeløb pr. uge er højere for mænd end for kvinder, vil bruttoudgifterne ved en forlængelse af barselorloven stige, i det omfang faderen udnytter en del af den forlængede orlov. Hvis det antages, at fædrene udnytter ca. 25 pct. af den samlede forbedring af barselorloven, vil bruttoudgiften forøges med ca. 50 mill. kr.

Det er næppe sandsynligt, at en udvidelse af barselorloven til 26 uger vil indebære en uændret udnyttelsesgrad på 90 pct. Det må anses for mere realistisk, at den samlede udnyttelsesgrad i stedet vil udgøre 80 pct., således at *de samlede bruttoudgifter* kan anslås til ca. 790 mill. kr. i 1984.

b. Besparelser

Under de givne beskæftigelsesforhold vil en del af den ovenfor beregnede merudgift modsvares af besparelser på arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp, idet en del af de fødende kvinder vil være ledige, ligesom en del af de ledigblevne stillinger vil blive genbesat af hidtil ledige. Herudover får det offentlige – i det omfang stillingerne ikke genbesættes – en lønbesparelse som arbejdsgiver.

Under samme forudsætninger, som lå til grund for beregningerne til barselhvileudvalget, kan besparelserne ved en udnyttelsesgrad på 90 pct. opgøres til:

Arbejdsløshedsdagpenge	378 mill. kr.
Kontanthjælp	33 mill. kr.
Offentlige som arbejdsgiver	109 mill. kr.

Denne besparelse på i alt 520 mill. kr. vil blive forøget med skønsmæssigt 20 mill. kr., hvis det